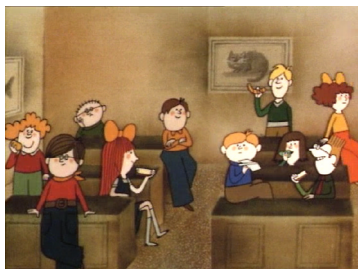
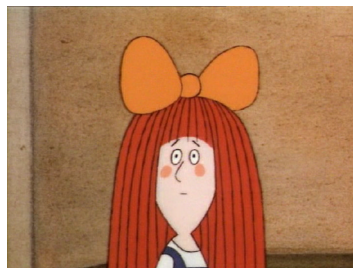
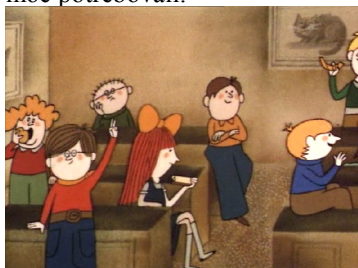

POLICEJNÍ PES

9.1. Прочитайте и переведите следующие предложения:

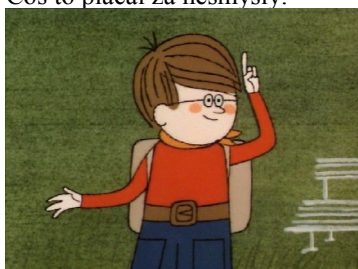

Jednou o velké přestávce, kdy se žáci třetí bě krmili houskama, hruškama a čokoládou, vylezl Horáček na židli paní učitelky a zatleskal: „Pánové, nevíte náhodou vo nějaký prázdný krabici? My bysme ji teda s Pažoutem strašně moc potřebovali.“

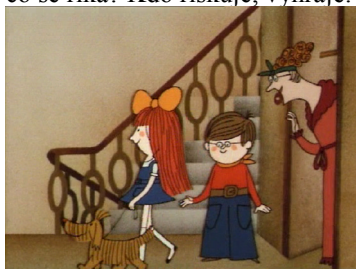

Ale nikdo se nepřihlásil akorát Mach a ten řekl: „Ale jo, tadyhle Šebestová má doma jednu senzační krabici. Ta by se vám určitě hodila. Klidně si po obědě přijďte.“

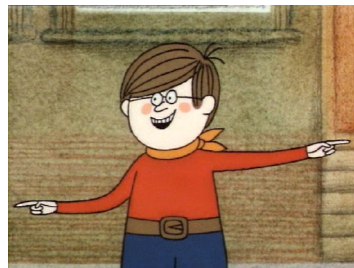
A když potom skončila škola a šlo se domů, Šebestová řekla: „Člověče, Machu, ty seš určitě praštěnej. Odkdy mám doma nějakou senzační krabici? Cos to plácal za nesmysly.“

Ale Mach řekl: „Človče, Šebestová, ty nic nechápeš? To je náhodou bezvadnej nápad! Horáček s Pažoutem mají za lubem nějakou lumpárnu. A tu jim překazíme, protože to nebude žádná krabice, ale Jonatán, chápeš?“ A Šebestová řekla: „Teda Machu, já někdy vážně pochybuju, jestli máš zdravěj rozum. Co když ta krabice spadne Horáčkovi pod vlak, co když ji hodí do kamen nebo do řeky?“ Ale Mach řekl: „Šebestová, ty se všeho moc bojíš. Víš co se říká? Kdo riskuje, vyhraje.“

A tak si Mach s Šebestovou půjčili Jonatána, že si s ním jako budou hrát, ale místo hraní Mach vytáhl kouzelné sluchátko a udělal z chudáka Jonatána krabici i s víkem a potom čekali.

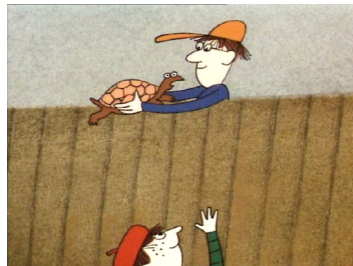

A Horáček s Pažoutem přišli. Nesli si početní sešity, protože doma řekli, že mají doučovací kroužek, prohlédli si krabici, řekli „Děkan!“ a vyrazili k zahradní čtvrti. A Mach se chechtal: „Šebestová, to bude za chvíli rachot, počkáme deset minut, poprosíme sluchátko, aby ta krabice byla zase psem a půjdeme se mrknout, jak Jonatán honí ty dva po zahradní čtvrti.“

Jenomže žádný rachot se nekonal, protože paní Machová řekla: „Chytněte to každý za jedno ucho a v Pradlence řekněte, že si na to počkáte.“

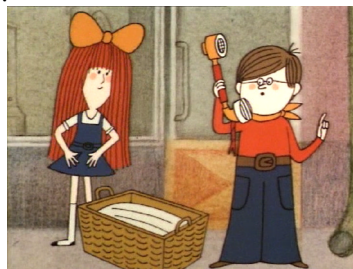
A Mach s Šebestovou si vzdychli: „Tak to máme po legraci, kdoví, kde toho Jonatána nakonec najdeme.“

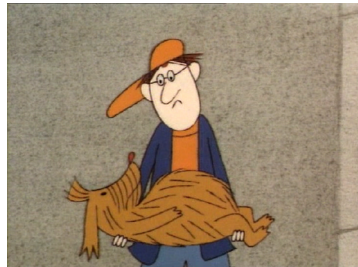
A Jonatán byl zatím s Horáčkem a Pažoutem, kteří počítali želvy v jedné zahradě, koulili oči a říkali si: „Páni, těch tady je! Ten majitel nepozná že mu nějaká chybí. Koukni na ty dvě, jak jsou krásně vybarvený. Když si chceme založit želví chov, jo, tak nám nemůže bejt fuk, jestli ty želvy budou takový nebo makový,“ řekl Horáček.

Vzal ty dvě nejhezčí, Pažout je dal do krabice a vydali se zpátky. Krabici teď táhl Pažout, jelikož Horáček řekl že se musí střídat, jinak by to nebylo spravedlivý. A tak pomalu šli a počítali, kolik peněz jim ty želvy vynesou, až jich bude dvě stě a každá snese třicet vajec, jenomže počítání jim šlo odjakživa jako psovi pastva, tak radši uvažovali, co za ty peníze koupí – mercedes, rolls rois či trabanta, což jim šlo mnohem líp.

A jak tak vybírali ten nevhodnější automobil, ani si nevšimli spolužáků. A Mach řekl: „No ne! To je ale náhoda! Ten Pažout ani netuší, koho vlastně nese. Postav ten koš a dávej bacha!“

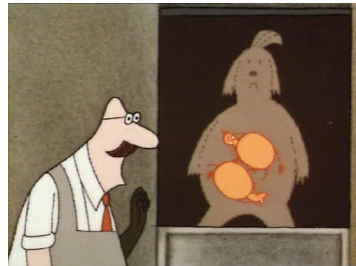

A potom se stalo něco hrozného. Pažout se lekl tak příšerně, že Jonatána pustil, vzal nohy na ramena a Horáček taky. A Šebestová řekla: „No nazdar! Chudák Jonatán! To jsou ty tvý pitomý nápady, Machu. Podívej se, jak to zvíře vypadá! Já nechci vidět, jak bude paní Kadrhožková řídit.“

A opravdu paní Kadrhožková řádila jako tornádo. Křičela: „Toho psa jsem vám půjčila naposled, to si pište! Aspoň mi řekněte, co vlastně sněd, že se mu to hejbá v břiše!“

Ale když viděla, že Mach s Šebestovou nemají ponětí, popadla psa a běžela za panem doktorem Slepíčkou, což byl zvěrolékař.

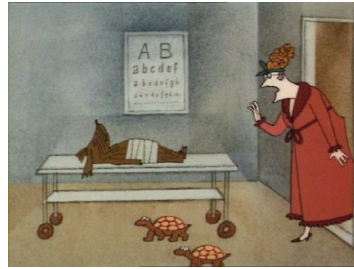

Ten strčil zvíře pod rentgen a řekl: „Milá paní, ten váš Jonatán snědl dvě želvy. Ano, prosím, dvě želvy. A ty dvě želvy dosud žijí, račte se podívat. Želvy mají pravda tuhý život, že? V želvách se náhodou vyznám. Mám jich doma na zahradě tucet.“

A paní Kadrnožková řekla: „No to jsem teda blázen, proč ten pes žere želvy? Kdybych mu to dala doma, tak si toho netkne.“

A pan doktor Krupička řekl: „Víte, milá paní, mne zase zaráží, že ten pes ty želvy ani nerozkousal. Zkuste spolknout želvu jen tak. No sestro, připravte operaci a vy račte počkat venku.“

A paní Kadrnožková čekala a čekala, až se konečně otevřeli dveře. Chudák Jonatán byl ještě v narkóze, kolem lezli želvy a zvěrolékař řekl: „Račte si všimnout, jak jsou krásně vybarvené. Jsou to nejhezčí želvy, které mám. Někdo mi je totiž ukradl. Ten pes to prosím nemá ze své hlavy. To má na svědomí někdo jiný a já vím dokonce kdo.“

A příští den museli Horáček s Pažoutem do ředitelny. Stál tam pan doktor Slepíčka a soudruh ředitel řekl: „Tak hoši, teď se pěkně přiznejte, bude to pro vás rozhodně lepší, neb z toho kouká snížená známka z chování.“

Ale Horáček byl ještě drzý a řekl: „Jo, a máte nějaký důkazy, že jsme to byli my?“

A pan doktor Slepíčka vytáhl dva početní sešity, které našel v břiše Jonatána spolu s želvami, načež bylo jasné, že zapírání nemá smysl a Pažout řekl: „Tak já se teda přiznávám, ale přes ten plot lez Horáček.“

A odpoledne šli Mach a Šebestová navštívit chudinku Jonatána. No to se ví, že nešli s prázdnou, věděli, co se sluší a Mach řekl: „Vidiš, Jonatáne, Šebestová si myslela, že to byl hloupej nápad, ale nebejt tebe, přišel by pan doktor Slepíčka o svá zvířátka a dva zloději by si mysleli, bůh ví jak jsou chytří.“

A Šebestová řekla: „Takže ty jseš vlastně pravý policejní pes, kterej slouží spravedlnosti s nasazením života.“

A dala Jonatánovi hubičku.

9.2. Ответьте на вопросы:

1. Co se stalo jednou o velké přestávce, kdy se žáci třetí bé krmili houskami, hruškami a čokoládou? 2. Na co se Horáček ptal a proč? 3. Přihlásil se někdo? 4. Co řekl Mach o té krabici? 5. Co řekla Šebestová, když potom skončila škola a šlo se domů? 6. Jaký bezvadný nápad měl tenkrát Mach? 7. Proč Šebestová řekla, že někdy vážně pochybuje, jestli má Mach zdravý rozum? 8. Co jí namítl Mach? 9. Co Mach udělal když si s Šebestovou půjčili Jonatána? 10. Co si nesli Horáček a Pažout? 11. Co udělali a kam potom vyrazili? 12. Proč se Mach chechtal? 13. Proč se ten plánovaný rachot nekonal? 14. Proč si Mach s Šebestovou vzdychli? 15. Co zatím dělali Horáček s Pažoutem? 16. Co chtěli založit? 17. Které želvy vzal Horáček? 18. Kam je dal Pažout? 19. Proč teď nesl krabici Pažout? 20. Co si cestou počítali? 21. Jak jim šlo odjakživa počítání? 22. Co jim šlo mnohem líp? 23. Co řekl Mach, když uviděl Horáčka s Pažoutem? 24. Co se stalo potom? 25. Co udělal Pažout? 26. Co řekla Šebestová? 27. Řádila opravdu paní Kadrnožková

jako tornádo? 28. Co přitom křičela? 29. Co dělala, když viděla, že Mach s Šebestovou nemají ponětí? 30. Kdo byl pan doktor Slepíčka? 31. Co hned udělal? 32. Co řekl o želvách a o jejich životě? 33. Proč se náhodou v želvách vyznal? 34. Jak to komentovala paní Kadrnožková? 35. Co zase zaráželo pana doktora Slepíčku? 36. Co řekl paní Kadrnožkové? 37. Co uviděla paní Kadrnožková, když se konečně otevřely dveře? 38. Co řekl pan doktor Slepíčka o těch dvou želvách? 39. Kdo musel příští den do ředitelny? 40. Kdo tam stál? 41. Co řekl soudruh ředitel Horáčkovi s Pažoutem? 42. Co namítl Horáček, který byl ještě drzý? 43. Co vytáhl pan doktor Slepíčka? 44. Co řekl Pažout, když bylo jasné, že zapírání nemá smysl? 45. Kam šli odpoledne Mach a Šebestová? 46. Šli s prázdnou? 47. Co řekl Mach Jonatánovi o tom svém nápadu? 48. Co řekla a co potom udělala Šebestová?

9.3. Найдите в приведенных ниже примерах элементы обиходно-разговорного чешского языка и приведите их литературные эквиваленты:

1. Jednou o velké přestávce, kdy se žáci třetí bé krmili houskama, hruškama a čokoládou, vylezl Horáček na židli paní učitelky a zatleskal: „Pánové, nevíte náhodou vo nějaký prázdný krabici? My bysme ji teda s Pažoutem strašně moc potřebovali.“ 2. Ale nikdo se nepřihlásil, akorát Mach, a ten řekl: „Ale jo, tadyhle Šebestová má doma jednu senzační krabici. Ta by se vám určitě hodila. Klidně si po obědě přijďte.“ 3. Človče, Machu, ty seš určitě praštěnej. 4. To je náhodou bezvadnej nápad! 5. Teda Machu, já někdy vážně pochybuju, jestli máš zdravěj rozum. 6. Koukni na ty dvě, jak jsou krásně vybarvený. 7. „Když si chceme založit želví chov, jo, tak nám nemůže bejt fuk, jestli ty želvy budou takový nebo makový,“ řekl Horáček. 8. Krabici teď táhl Pažout, jelikož Horáček řekl, že se musí střídat, jinak by to nebylo spravedlivý. 9. Postav ten koš a dávej bacha! 10. To jsou ty tvý pitomý nápady, Machu. 11. Aspoň mi řekněte, co vlastně sněd, že se mu to hejbá v břiše! 12. Jo, a máte nějaký důkazy, že jsme to byli my? 13. Tak já se teda přiznávám, ale přes ten plot lez Horáček. 14. Vidíš, Jonatáne, Šebestová si myslela, že to byl hloupej nápad, ale nebejt tebe, přišel by pan doktor Slepíčka o svá zvířátka a dva zloději by si mysleli, bůh ví, jak jsou chytří. 15. Takže ty jseš vlastně pravý policejní pes, kterej slouží spravedlnosti s nasazením života.

9.4. Составьте контексты, используя следующие слова и выражения:

mít za lubem nějakou lumpárnu; mít po legraci; být fuk; takový nebo makový; vydat se zpátky; vzít nohy na ramena; mít tuhý život; vyznat se v něčem; mít to ze své hlavy; mít na svědomí; vědět, co se sluší; přijít o něco; sloužit spravedlnosti s nasazením života

kdo riskuje, vyhraje; to jsem teda blázen;

9.5. Переведите на чешский язык:

1. Однажды на большой перемене, когда ученики третьего «б» ели булки, груши и шоколад, Горачек залез на учительский стул и захопал в ладоши. 2. Господа! Вы случайно не знаете о какой-нибудь пустой коробке? 3. Нам с Пажоутом она страшно нужна. 4. Однако никто не

откликнулся. 5. А вот у Шебестовой дома есть классная коробка. 6. Она вам точно подойдет. 7. Приходите за ней после обеда. 8. Когда школа закончилась и все пошли домой, Шебестова сказала: «Слушай, Мах, ты точно сошел с ума!» 9. С каких это пор у меня дома какая-то классная коробка? 10. Что за чушь ты нес? 11. Слушай, Шебестова, ты что, не понимаешь? 12. Это же отличная идея! 13. Горачек с Пажоутом задумали какое-то безобразие, а мы им помешаем, потому что это будет не коробка, а Йонатан. 14. Мах, я иногда и в самом деле сомневаюсь, в своем ли ты уме. 15. А если Горачек уронит эту коробку под поезд, бросит ее в печку или в реку? 16. Шебестова, ты всего боишься. 17. И вот Мах и Шебестова взяли у госпожи Кадрножковой Йонатана, чтобы с ним играть. 18. Но вместо игр Мах достал волшебную трубку и сделал из бедняги Йонатана коробку с крышкой, и они стали ждать. 19. Горачек с Пажоутом несли с собой тетрадки по арифметике, потому что дома они сказали, что у них дополнительные занятия. 20. Они осмотрели коробку, сказали «спасибо» и направились в сторону района особняков. 21. Мах захихикал: «Шебестова, вот будет переполох!» 22. Мы подождем десять минут, попросим трубку, чтобы коробка превратилась обратно в собаку и пойдем смотреть, как Йонатан гоняет этих двоих между особняками. 23. Однако никакого переполоха не произошло. 24. Госпожа Махова сказала: «Берите каждый за одну ручку, а в прачечной скажите, что вы подождете». 25. Мах и Шебестова вздохнули: «Теперь не до шуток, кто знает, где мы этого Йонатана найдем». 26. А Йонатан был тем временем с Горачеком и Пажоутом, которые считали черепах в садике у одного особняка. 27. Они таращили глаза и думали: «Ух, сколько их! Их владелец и не заметит, что какой-нибудь не хватает». 28. Смотри, какого те две красивого цвета! 29. Раз уж мы решили разводиться черепах, нам не все равно, такие они будут или сякие. 30. Горачек взял двух самых красивых черепах, Пажоут положил их в коробку, и они отправились обратно. 31. Коробку теперь нес Пажоут, потому что Горачек сказал, что надо меняться, а то нечестно. 32. Они шли и подсчитывали, сколько денег они от этих черепах получат, когда их будет 200 и каждая снесет 30 яиц. 33. Однако со счетом у них всегда было неважно. 34. Так что они перешли к тому, что они на эти деньги купят – мерседес, роллс-ройс или же трабант. 35. Это у них получалось намного лучше. 36. И вот пока они выбирали самый подходящий автомобиль, то даже не заметили одноклассников. 37. Пажоут и не знает, что он несет. 38. Поставь корзину и смотри внимательно! 39. А потом случилось что-то ужасное. 40. Пажоут так испугался, что уронил Йонатана и взял ноги в руки. 41. А Шебестова сказала: «Бедняга Йонатан! Это все твои дурацкие идеи, Мах!» 42. Посмотри, как он выглядит! 43. Я и думать не хочу, как будет госпожа Кадрножкова бушевать. 44. И действительно, госпожа Кадрножкова бушевала, как торнадо. 45. Эту собаку я вам давала в последний раз! 46. Скажите хотя бы, что он такого съел, что у него шевелится живот. 47. Но когда они увидела, что Мах и Шебестова об этом

понятия не имеют, она схватила Йонатана и побежала к господину доктору Слепичке, который был ветеринаром. 48. Тот сунул Йонатана под рентген и сказал: «Ваш Йонатан съел двух черепах, да-да, двух черепах». 49. И эти две черепахи еще живы, извольте посмотреть. 50. Черепаха вообще крепкий орешек. 51. Я в черепахах разбираюсь. 52. У меня в саду их дюжина. 53. А госпожа Кадрножкова сказала: «С ума сойти! Чего это он жрет черепах?» 54. Если бы их ему дала я дома, он бы к ним не притронулся. 55. А господин Слепичка сказал: «А меня удивляет то, что он их даже не разгрыз». 56. Попробуйте проглотить черепаху целиком. 57. Сестра, приготовьте операционную, а вы извольте подождать снаружи. 58. Госпожа Кадрножкова ждала и ждала, пока, наконец, не открылись двери. 59. Бедняга Йонатан был еще под наркозом, вокруг ползали черепахи, а господин доктор Слепичка сказал: «Обратите внимание, какого они красивого цвета». 60. Это две мои самые красивые черепахи. 61. Их у меня кто-то украл. 62. Пес в этом не виноват. 63. Это на совести у другого, и я знаю даже, у кого. 64. А на следующий день Горачеку и Пажоуту пришлось идти к директору. 65. Там стоял доктор Слепичка, и директор сказал: «Так, ребята, а ну-ка признавайтесь!» 66. Это будет для вас лучше всего, а то это пахнет сниженной оценкой по поведению. 67. А Горачек еще дерзил: «А у вас есть доказательства, что это были мы?» 68. Господин доктор Слепичка достал две тетрадки по арифметике, которые он нашел в животе Йонатана вместе с черепахами. 69. Стало ясно, что отнекиваться не имеет смысла, и Пажоут сказал: «Ну тогда я признаюсь, но через забор лез Горачек». 70. А после обеда Мах и Шебестова шли навестить беднягу Йонатана. 71. Понятно, что они шли не с пустыми руками. 72. Они знали, что и как положено. 73. Мах сказал: «Видишь, Йонатан, Шебестова думала, что это глупая идея, но не будь тебя, господин доктор Слепичка лишился бы своих зверюшек, а два вора воображали бы, что они Бог знает какие умные». 74. А Шебестова сказала: «Так что ты настоящий полицейский пес, который служит справедливости, рискуя жизнью». 75. И она Йонатана поцеловала.